

kenet og tilbyr din hjelp. Det skal bæres ved, det skal pyntes med nyplukkete blomster på bordene, det skal plukkes sammen rusk og rask som slenger rundt veggene. Det er alltid noe å ta fatt på for den som vil — og vi vil jo alle gjerne gjøre vårt til at oppholdet på hyttene skal bli så hyggelig som mulig, for det er jo turisthytter vi har, ikke hoteller. Og den rette hyttekosen får vi når vi alle er sammen om å skape den: «Tar kvar og ein sin litin stein, er snart vår åker rein».

Ute i terrenget har jeg som medlem av TT også plikter å ivareta: Foreningen har et rødmerket rutenett på ca. 600 km. — Tenk, som fra Trondheim til Stockholm etter «fuglefluktlinjen». Tidens tann tærer på merkingen, varder rauser ned, kløpper ødelegges og vi er interessert i at merkingen er så god at det ikke vil oppstå tvil om hvor veien går. Kan du da etter beste evne gjøre ditt til å reise opp varder som sneen kan ha veltet, dra bort kvist og rask som kan ligge slik til at det skjuler merkingen, vil alle som vandrer etter våre ruter være takknemlig. Skulle du synes at det enkelte steder trengs til litt oppfrisking med rødfarge, er foreningens kontor i Trondheim takknemlig for å høre fra deg.

I det hele tatt, la oss holde kontakten; med hverandre, med våre vertinner og betjening, med foreningens kontor — til beste for oss alle.

Draugens julekost

Arne Falkanger

ANDERS
KRISTENSSØN ARØBO

LEMMEND

Anders Kristenssøn Arøbo, født 2/1 1587 på Ærø i Slesvig, ble slottsprest i Kiøbenhavn i 1608, biskop i Trondhjem i 1618, bare 31 år gammel. I litteraturhistorien er han ofte blitt kalt: «Den danske diktekunsts fader». Ved sin lettsindige opptreden i brylluper, bl. a. i Hevne, Stod og Ørlandet, fikk han både menighetene og sine overordnede mot seg. På Herredagen i Bergen den 31. juli 1622 ble han dømt: «— og bør fra sit biskopelige Kald og Embede at være afsat

og det ikke videre at betjene». Men før så galt hendte hadde Arøbo under sine visitasreiser skrevet pragtfulle skildringer av den stor-slagne norske natur.

Om vår temperamentsfulle gnaver i fjellet — lemenet — skriver Arøbo dette dikt:

*Med fire korte Ben, end Musens noget breder',
Paa Rumpen stub oc kost, lig Bjørnen paa de Steder;
Men Kjæften lang og spids, med to Par skarpe Tænder,
Som Egern-tænder gridsk; naar du dem Kjeppen vender,
De ikke gjøre Ben, men fast paa Tanden lide,
Den Rumppe mod en Sten, saa fast i Kjeppen bide,
At du dem kaste kan: de Hunden saare kunne,
Og naar den bider en, da sankes samme Stunde
Saa mange, der nær er', og fast ad Hunden snerre,
Og skrige græsseligt, som Egerne, ja verre.
De er' at føle paa som Gæsling, ung og liden,
Men Farven brandgul er, sortpletted Ryg og Siden.
Om det saa hænder sig, den falder ned paa Vandet,
Kan den som anden Gris sig svømme strax til Landet.
Han bygger Vinterbo paa Muldvarpens Manere,
Gjør mange Veier smaa; de Græs med Rod fortære,
Saa Bonden faar sin Eng det først' Aar ei i Lave,
Naar Lemmend efter Høst begynder den at gnave;
Saa bor han i sit Hus ret hele Vinters Tider,
Til Solen liflig varm med Vaarens Dag opskrider,
Og lokker Græsset nyt af Jorden op den kolde.
Naar Lemmend smager det, da maa han Trøje holde;
Thi skede det ej saa, han lagde Bonden øde,
Og inden Sankte Hans aad op al Jordens Grøde.*

FINN KLEVEN

Formannen som kom

Oberstløytnant Johannes Havig er født og oppvokset i Trondheim. Etter studenteksamen i 1937 har han viet sitt liv til forsvaret. Han ble vernepliktig offiser i 1938 og deltok i kampene mot de tyske invasjonstropper i Nord-Trøndelag.

I 1941 drog han via Sverige til England og tjenestegjorde i norske og engelske avdelinger. I 1945/46 gjennomgikk Havig Krigsskolen og senere stabsskoler i Norge, England og U.S.A. Han har virket som offiser i hæren og luftforsvaret i forskjellige deler av vårt land, før han i 1960 ble betaljonsjef på Ørlandet Flystasjon og i 1964 sjef for Luftkrigsskolen i Trondheim.

Johannes Havig har siden ungdomsårene benyttet enhver anledning til å komme til fjells, hvor han enn har oppholdt seg i stillingsmedfør. Selv om han således er kjent med fjellet i mange andre strøk, har likevel Trøndelagens fjell og T.T.s hytter blitt hans kjæreste område.

Foreningens nye formann fyller således alle krav til utdanning, administrativ erfaring og interesse for T.T.s formål. Det var derfor naturlig for valgkomitéen å spørre ham når nå problemet med ny formann skulle løses.

Han er selv klar over at dette er en jobb og ingen sinecure. Vi kan bare ønske lykke til, og en hjelpende hånd fra medlemmene til ham og hans styre i arbeidet for å fremme foreningens sak.